

นายชินโซ อาเบะ นายกรัฐมนตรี ประเทศญี่ปุ่น
นายทาโร อาโซะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ประเทศญี่ปุ่น
นายฟูมิโอะ คิชิดะ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ประเทศญี่ปุ่น
นายโทชิมิสึ โมเตเกกิ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจ การค้า และอุตสาหกรรม ประเทศญี่ปุ่น
นายฮิโรชิ โอกุตะ ผู้ว่าการธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JBIC)
นายอากิฮิโกะ ทานากะ ประธานองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศของญี่ปุ่น (JICA)

25 พฤษภาคม 2556

เรื่อง ข้อกังวลในเกี่ยวกับผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสังคม และการละเมิดสิทธิมนุษยชนอันสืบเนื่องมาจากโครงการทำเรื่อน้ำลึกและเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย ในประเทศพม่า

พวกเราจากสมาคมพัฒนาทวาย (Dawei Development Association – DDA) ต้องการจะหยิบยกข้อกังวลต่อผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อม และสถานการณ์ด้านสิทธิมนุษยชนอันสืบเนื่องมาจากโครงการทำเรื่อน้ำลึกและเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายที่กำลังพัฒนาอยู่ขณะนี้ในแคว้นตะนาวศรี¹ พวกเราทราบว่ารัฐบาลญี่ปุ่นได้ให้ความสนใจเข้ามาร่วมทุนในโครงการนี้² พวกเราเชื่อว่ารัฐบาลญี่ปุ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะมีการทบทวนอย่างรอบคอบในผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อมที่สำคัญๆ ที่จะเกิดขึ้นจากโครงการ โดยการดำเนินงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล รวมถึงแนวระเบียบปฏิบัติ (Guidelines) สำหรับข้อพิจารณาด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม (ต่อจากนี้จะเรียกว่า “แนวระเบียบปฏิบัติ”) ของธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan Bank for International Cooperation – JBIC) และองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (Japan International Cooperation Agency – JICA) ก่อนการตัดสินใจใดๆ

¹ โครงการประกอบด้วยองค์ประกอบหลายส่วน อาทิ ทำเรื่อน้ำลึก, โรงกลั่นน้ำมัน, อุตสาหกรรมปิโตรเคมี, อุตสาหกรรมเหล็ก, โรงไฟฟ้าถ่านหิน และอุตสาหกรรมอื่นๆ รวมไปถึงโครงการกักเก็บน้ำเพื่อใช้ในโรงงานอุตสาหกรรม และถนนเชื่อมโยมายังประเทศไทย โดยเป็นไปตามข้อตกลงในบันทึกความเข้าใจ (MOU) ในโครงการทำเรื่อน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมทวาย ที่ลงนามโดยการท่าเรือแห่งพม่า กับ บมจ. อิตาเลียนไทยฯ เมื่อเดือนมิถุนายน 2551 โดยในข้อตกลงเบื้องต้นนั้น บมจ. อิตาเลียนไทยฯ เป็นผู้พัฒนาหลักของโครงการ แต่ปัจจุบันได้กลายเป็นโครงการระหว่างรัฐบาลต่อรัฐบาล ภายใต้การลงนามในบันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลพม่าและรัฐบาลไทย เมื่อเดือนกรกฎาคม 2555

² ยกตัวอย่างเช่น นายชินโซ อาเบะ นายกรัฐมนตรีประเทศญี่ปุ่น ได้กล่าวในโอกาสเข้าพบนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรีของไทย ในวันที่ 17 มกราคม 2556 ว่า “ญี่ปุ่นต้องการแลกเปลี่ยนความเห็นกับประเทศที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่ก็มองการพัฒนาต่าง ๆ (ในพื้นที่ทวาย) ด้วยความสนใจ” (http://www.mofa.go.jp/region/asia-paci/pmv_1301/thailand.html) นอกจากนี้ รัฐบาลญี่ปุ่นยังมีการหารืออย่างต่อเนื่องเกี่ยวกับการสนับสนุนการพัฒนาทางเศรษฐกิจของประเทศพม่า โดยเฉพาะหัวข้อเกี่ยวกับพื้นที่ทวาย ทั้งในการประชุมระดับภูมิภาคและการประชุมระดับทวิภาคี อันได้แก่ การประชุมผู้นำประเทศลุ่มน้ำโขง-ญี่ปุ่น ครั้งที่ 3 เมื่อวันที่ 18 พฤศจิกายน 2554 (<http://www.mofa.go.jp/announce/fjpu/2011/12/1221-01.html>), การประชุมผู้นำญี่ปุ่น-ไทย วันที่ 7 มีนาคม 2555 (http://kantei.go.jp/foreign/noda/diplomatic/201203/07thai_e.html), และในการประชุมระดับรัฐมนตรีด้านเศรษฐกิจแม่น้ำโขง-ญี่ปุ่น ครั้งที่ 4 วันที่ 30 สิงหาคม 2555 (<http://www.asean.org/news/asean-secretariat-news/item/joint-media-statement-of-the-4th-makong-japan-economic-ministers-meeting-siem-reap-cambodia-30th-august-2012>).

โครงการในทวายจะก่อให้เกิดผลกระทบอย่างกว้างขวางต่อวิถีชีวิตและสิทธิมนุษยชนของคนท้องถิ่นในสามพื้นที่ ดังนี้

- 1) พื้นที่ 204.5 ตารางกิโลเมตรของโครงการทำเรื่อน้ำลึกและนิคมอุตสาหกรรมในย่านนาบูล ซึ่งห่างจากเมืองทวายไปทางตะวันออกเฉียงเหนือ 20 กิโลเมตร มีประชากรจำนวนกว่า 32,274 คน จาก 3,977 ครัวเรือน ซึ่งมี 21 หมู่บ้านจะถูกโยกย้าย
- 2) หมู่บ้านกาโลนท่า ซึ่งห่างจากเมืองทวายไปทางตอนเหนือประมาณ 36 กิโลเมตร ที่แห่งนี้จะถูกสร้างเป็นที่กักเก็บน้ำบนแม่น้ำตะลายยาร์ มีประชากรประมาณ 1,000 คน จาก 182 ครัวเรือน จะถูกโยกย้าย
- 3) พื้นที่ถนนเชื่อมโยงจากเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายไปยังบ้านพุ่น้ำร้อน (ชายแดนไทย) ระยะทาง 132 กิโลเมตร ประมาณการว่ามีประชากรกว่า 50,000 คน จะได้รับผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อม เช่น มีความยากลำบากในการเพาะปลูกเนื่องจากการก่อสร้างและของเสียจากการก่อสร้างถนน ราคาที่ดินที่สูงขึ้นมากทำให้คนในชุมชนท้องถิ่นไม่สามารถเข้าถึงที่ดินของตัวเองได้

ผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสังคมสืบเนื่องมาจากโครงการ และการละเมิดสิทธิมนุษยชนอันเกิดจากบริษัทไทย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- 1) การละเมิดสิทธิชนพื้นเมืองดั้งเดิมและกลุ่มชาติพันธุ์ – ปราศจาก ‘หลักการยินยอมที่ได้รับการบอกแจ้งล่วงหน้าและเป็นอิสระ’ (Free, Prior, Informed Consent – FPIC)

โครงการนี้ได้ก่อให้เกิดผลกระทบด้านลบทั้งต่อชนพื้นเมืองดั้งเดิมของทวายที่อาศัยอยู่บริเวณนาบูล (ตั้งแต่ยุคก่อนประวัติศาสตร์ หรือก่อนยุคพุทธกาล) และกลุ่มชาติพันธุ์กะเหรี่ยงที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ก่อสร้างถนน อย่างไรก็ตาม ข้อตกลงและแผนงานทั้งหมดที่กระทำขึ้นระหว่างรัฐบาลไทยและรัฐบาลพม่ารวมทั้งบริษัทต่างๆ ได้มีการลงนามและดำเนินการโดยปราศจาก ‘หลักการยินยอมที่ได้รับการบอกแจ้งล่วงหน้าและเป็นอิสระ’ (FPIC) ที่พึงปฏิบัติต่อชนพื้นเมืองดั้งเดิมและชุมชนกลุ่มชาติพันธุ์ กล่าวคือ

ประการแรก บริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลอปเม้นท์ จำกัด (มหาชน) และรัฐบาลพม่าประสบความสำเร็จในการประชุมแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและการให้ข้อมูลแก่ชุมชนท้องถิ่นถึงการดำเนินงานของโครงการ แม้ว่าการก่อสร้างโครงการจะเริ่มตั้งแต่ปี 2553 แต่ บมจ. อิตาเลียนไทยฯ เพิ่งจะว่าจ้างบริษัท ทีม คอนซัลติ้ง เอนจิเนียริง แอนด์ แมเนจเม้นท์ จำกัด, บริษัท ปัญญา คอนซัลแตนท์ จำกัด และสถาบันวิจัยสภาวะแวดล้อม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ทำการประเมินด้านสิ่งแวดล้อม (Environmental Assessment – EA) ในพื้นที่ทำเรื่อน้ำลึกและเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย พื้นที่อ่างเก็บน้ำ และพื้นที่แนวถนนเชื่อมโยง เมื่อเดือนกันยายน 2554 นี้เอง ยิ่งไปกว่านั้น บริษัทไม่เคยทำการประเมินผลกระทบทางด้านสิทธิมนุษยชนของโครงการนี้เลย³

³ การประเมินผลกระทบทางด้านสิทธิมนุษยชนมีความสำคัญอย่างยิ่งในกรณีนี้ เนื่องจากการก่อสร้างถนนที่เชื่อมโยงจากโครงการได้ตัดผ่านพื้นที่ที่เกิดความขัดแย้งเมื่อไม่นานมานี้ และมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นต่อการละเมิดทางด้านสิทธิมนุษยชน

ประการที่สอง ตั้งแต่ปี 2553 ที่ บมจ. อิตาเลียนไทยฯ ได้เริ่มกิจกรรมต่างๆ ในทวาย การดำเนินการนั้นขาดความโปร่งใสและไม่มีการเปิดเผยข้อมูลใดๆ เกี่ยวกับแผนการดำเนินงานต่อชุมชนที่ได้รับผลกระทบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พวกเราไม่เคยได้รับข้อมูลเกี่ยวกับการประเมินด้านสิ่งแวดล้อม (EA) จาก บมจ.อิตาเลียนไทยฯ และจากรัฐบาลทั้งสองประเทศ จนกระทั่งวันนี้ พวกเขาไม่เคยเปิดโอกาสให้ชุมชนที่ได้รับผลกระทบได้เข้าร่วมในกระบวนการประเมินด้านสิ่งแวดล้อม (EA) อย่างแท้จริง การมีส่วนร่วมถูกจำกัดเพียงแค่การนำเสนอข้อมูลด้านเดียวเกี่ยวกับแผนของโครงการ แทนที่จะเป็นการสื่อสารสองทางที่มีการแลกเปลี่ยนระหว่างกันอย่างมีความหมายกับประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ

บริษัทได้ก่อสร้างถนนโดยตัดผ่านพื้นที่เพาะปลูก และทำลายพืชผลเสียหาย โดยปราศจากการยินยอมของชนพื้นเมืองดั้งเดิมและกลุ่มชาติพันธุ์ ซึ่งชุมชนท้องถิ่นมองว่า วิธีการที่ทางโครงการดำเนินการ เช่น การทำการศึกษาดังกล่าว หลังจากการก่อสร้างได้ดำเนินการไปแล้วและทรัพย์สินได้ถูกทำลายไปแล้วนั้น เป็นการแสดงถึง “ความไร้จริยธรรม” ของทางบริษัทอย่างชัดเจน

วิธีการปฏิบัติต่างๆ เหล่านี้ที่กระทำโดย บมจ. อิตาเลียนไทยฯ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องนั้น มิได้เคารพต่อสิทธิในการตัดสินใจของชนพื้นเมืองดั้งเดิมและกลุ่มชาติพันธุ์ ต่อการจัดการทรัพยากรท้องถิ่นและที่ดินในชุมชนของพวกเขา

2) การโยกย้ายโดยไม่สมัครใจ และการสูญเสียวิถีชีวิตท้องถิ่น

ขณะนี้ ชนพื้นเมืองดั้งเดิมของทวายมากกว่า 32,000 คน ในแถบนาบูเล และประชากรกว่า 1,000 คนในหมู่บ้านกาโลนทำกำลังเผชิญหน้ากับการถูกโยกย้ายโดยไม่สมัครใจ ทั้ง บมจ. อิตาเลียนไทยฯ และกลุ่มบุคคล หรือองค์กรต่างๆ ที่ทำงานในนามของ บมจ. อิตาเลียนไทยฯ ไม่มีการสำรวจอย่างเป็นระบบเกี่ยวกับการโยกย้ายชาวบ้าน และไม่มีการบวนการปรึกษาหารืออย่างมีความหมายถึงความประสงค์ของชาวบ้านที่ได้รับผลกระทบ

ที่หมู่บ้านกาโลนทำ ทั้ง บมจ. อิตาเลียนไทยฯ และรัฐบาลพม่ามีแผนที่จะสร้างอ่างเก็บน้ำบนแม่น้ำตะลายยาร์ ใกล้กับหมู่บ้าน ซึ่งอ่างเก็บน้ำแห่งนี้จะส่งผลให้น้ำท่วมและทำลายพื้นที่เพาะปลูกกว่า 3,000 เอเคอร์ (ประมาณ 7,587 ไร่) ของชาวบ้านในกาโลนทำ ซึ่งพวกเขาทั้งหมดมีวิถีชีวิตที่พึ่งพิงกับการเพาะปลูก ทั้งนี้ชุมชนที่ได้รับผลกระทบแห่งนี้ ได้แสดงความต้องการอย่างหนักแน่นว่า จะไม่ยอมย้าย และจะไม่ยอมสูญเสียพื้นที่ป่า และพื้นที่เพาะปลูก ซึ่งมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ อย่างไรก็ตาม ขณะนี้ทางบริษัทกำลังกดดันให้ชุมชนท้องถิ่น ยอมรับการโยกย้าย

จากงานวิจัยที่พวกเราได้ทำร่วมกับกลุ่มองค์กรพัฒนาเอกชนในพม่า เช่น LokaAhlinn และ Southern Society Development Network และเครือข่ายระหว่างประเทศชื่อ Trocaire⁴ พบว่า 86 เปอร์เซ็นต์ของคนท้องถิ่นในแถบนาบูเลที่ได้รับผลกระทบจากเขตเศรษฐกิจพิเศษทวาย มีชีวิตที่พึ่งพิงกับที่ดินเพาะปลูกและการทำเกษตร อย่างไรก็ตาม พื้นที่รองรับผู้อพยพในเขตบาวา ทาวา และวาซันตอ นั้นกลับตั้งอยู่ภายในเทือกเขาตะนาวศรี หรืออยู่ระหว่างเทือกเขากับทะเล ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ค่อนข้างแคบเกินไปหรือเป็นที่ดินที่ไม่เหมาะสมต่อการเพาะปลูก ในขณะที่พื้นที่รอบๆ เขตเศรษฐกิจพิเศษทวายกำลังถูกกวาดขึ้นโดยนักแก๊งค์กำไร ซึ่งชุมชนที่ได้รับผลกระทบจะไม่สามารถซื้อได้ ถ้าคนท้องถิ่นในนาบูเลถูกบังคับให้โยกย้าย วิถีชีวิตของพวกเขาจะถูกทำลายไปอย่างไม่สามารถแก้ไขได้ ถึงกระนั้น พื้นที่รองรับผู้อพยพได้ถูกสร้างขึ้นโดยปราศจากความเห็นชอบของชาวบ้าน นอกจากนี้ บ้านในพื้นที่รองรับผู้อพยพยังมีคุณภาพต่ำ และบ้านหลายหลังยังได้พังลงถึงสองครั้งจากกระแสน้ำตามฤดูกาลปกติ

⁴ DDA, LokaAhlinn, Southern Society Development Network, Trocaire. “Local People Understanding of Dawei Special Economic Zone” (March 2012).

ตั้งแต่เริ่มต้นโครงการ บริษัทได้อวดอ้างถึงวิถีชีวิตของชาวบ้านที่ดีกว่าเดิม พวกเขายังติดป้ายโปสเตอร์แผ่นโต ที่ศูนย์เยี่ยมชมโครงการของทางบริษัทเพื่อโฆษณาว่า “พวกเขามีความหวังในวิถีชีวิตของชาวบ้านมากขนาดไหน” แต่ กระนั้นพวกเขาก็ไม่มีแผนใด ๆ ทั้งสิ้นที่จะหาที่ดินทดแทนให้กับชาวบ้านเพื่อการทำเพาะปลูกและการทำเกษตรกรรมที่ดี

3) ค่าชดเชยที่ไม่เป็นธรรม และการทุจริตคอร์รัปชัน

โครงการมีส่วนเกี่ยวข้องกับชาวบ้านที่จะได้รับผลกระทบกว่า 3,000 คน แต่ทางบริษัทไม่มีกระบวนการที่เป็น มาตรฐานเพื่อที่จะรองรับและจัดการกับปัญหาเหล่านี้ และที่สำคัญ ยังปราศจากการปรึกษาหารือล่วงหน้าและความ ยินยอมของชุมชน ในระยะแรกเริ่มของการพัฒนาโครงการเช่นนี้ ก็ปรากฏชัดว่า การจ่ายค่าชดเชยนั้นไม่ยุติธรรมและไม่ เท่าเทียมกันในหลายกรณี

ที่ดินหลายผืนถูกยึดไปเพื่อก่อสร้างสำนักงานของบริษัทและถนน ถึงแม้ว่าโครงการจะถูกบริหารงานโดยบริษัท เพียงแห่งเดียว แต่กระบวนการชดเชยก็ยังไม่มีความมาตรฐาน อีกทั้งราคาที่ดินถูกกำหนดโดยวิธีการคำนวณที่แตกต่างกัน ทั้งยังมีการคุกคาม และการใช้อิทธิพลจากเจ้าหน้าที่ท้องถิ่นด้วย

เจ้าหน้าที่รัฐของพม่าได้พยายามที่จะใช้อิทธิพลในขั้นตอนการจ่ายค่าชดเชยด้วยเช่นกัน เนื่องจากทางบริษัท ไม่ได้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการจ่ายค่าชดเชย ซึ่งทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชันในส่วนของเจ้าหน้าที่รัฐและการกระทำอัน มิชอบของบรรดานายหน้า

เมื่อต้นปี 2555 บมจ. อิตาเลียนไทยฯ เริ่มจ่ายเงินค่าชดเชยให้แก่ชาวบ้านที่สูญเสียที่ดินจากการก่อสร้าง โครงสร้างพื้นฐาน อย่างเช่น ถนน ที่ทำการของสำนักงาน และอาคารต่าง ๆ รอบบริเวณพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่ง จำนวนเงินของการจ่ายค่าชดเชยในแต่ละครั้งมีความแตกต่างกัน แม้ว่าจะเป็น การจ่ายให้กับรายบุคคลที่มีสภาพที่ดิน เหมือนกัน แต่ค่าชดเชยนั้นก็กลับต่างกัน นี่คือการเลือกปฏิบัติอย่างชัดเจน ในแต่ละกรณีนั้นการตัดสินใจเรื่องค่าชดเชยจะ ขึ้นอยู่กับเจ้าหน้าที่รัฐและบมจ. อิตาเลียนไทยฯ ยิ่งไปกว่านั้น การจ่ายค่าชดเชยจะผ่านทางเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลและ ผู้ปกครองหมู่บ้าน พวกเขาสงสัยอย่างยิ่งว่ามีการทุจริตอย่างแพร่หลายในกระบวนการจ่ายเงินค่าชดเชย และพวกเขายัง มีหลักฐานอย่างชัดเจนในการทุจริตหลายกรณี อาทิ เจ้าหน้าที่รัฐเก็บเงินจำนวน 40 ล้านจ๊ต จากเจ้าของที่ดินโดยการ ทำ ตัวเลขค่าชดเชยให้สูงขึ้น เป็นต้น จนกระทั่งถึงตอนนี้นี้ยังไม่มี ความโปร่งใสเกี่ยวกับจำนวนเงินค่าชดเชยที่จ่ายโดยบริษัท และจำนวนเงินที่ชาวบ้านผู้ถูกผลกระทบได้รับ

ประเด็นที่กล่าวมาข้างต้นแสดงให้เห็นว่ามีการละเมิดในแนวระเบียนปฏิบัติ (Guidelines) หลายข้ออย่างชัดเจน ดังนั้นพวกเรา – คนท้องถิ่นจากทวายในแคว้นตะนาวศรี ขอเรียกร้องรัฐบาลญี่ปุ่น และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ให้พิจารณา อย่างรอบคอบและติดตามอย่างใกล้ชิด พร้อมทั้งทบทวนรายงานการศึกษาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสังคมที่มีอยู่ รวมถึงสถานการณ์การละเมิดทางสิทธิมนุษยชนในโครงการท่าเรือท่าลิ๊กและเขตเศรษฐกิจพิเศษทวายก่อนทำการ ตัดสินใจที่จะเข้าร่วมในโครงการนี้ และก่อนที่สถาบันทางการเงินของญี่ปุ่นจะให้การสนับสนุนโครงการนี้ โดยเฉพาะ อย่างยิ่ง ปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการยึดที่ดินและการใช้ที่ดินที่ยังไม่เคยมีการปรึกษาหารืออย่างจริงจังกับชาวบ้าน ซึ่ง ต้องเป็นเรื่องที่ต้องดูแลอย่างละเอียดถี่ถ้วน

พวกเราเชื่อว่าญี่ปุ่นต้องพร้อมที่จะถูกตรวจสอบเกี่ยวกับประเด็นผลกระทบทางสังคมและสิ่งแวดล้อม และการ ละเมิดสิทธิมนุษยชนใด ๆ ก็ตามที่เกิดขึ้นจากโครงการนี้ ทั้งนี้ที่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการไม่ว่าในรูปแบบใดก็ตาม ซึ่ง รวมไปถึงการลงทุนหรือการให้กู้ แม้พวกเราตระหนักดีและคาดหวังอย่างยิ่งว่า ญี่ปุ่นจะดำเนินการตรวจสอบวิเคราะห์

สถานะขั้นสูงเมื่อต้องประเมินโครงการทวายอย่างเป็นทางการ พวกเราจึงอยากจะเน้นย้ำประเด็นดังต่อไปนี้ซึ่งเป็นข้อเรียกร้องของพวกเราเพื่อให้ญี่ปุ่นคำนึงถึงมาตรฐานสากลในการปกป้องสังคมและสิ่งแวดล้อม ดังนี้

- 1) บมจ. อิตาเลียนไทยฯ รวมทั้งรัฐบาลไทย และพม่า ต้องปฏิบัติตามมาตรฐานสากล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องสิทธิของชนพื้นเมืองดั้งเดิมตามหลักการยินยอมที่ได้รับการบอกแจ้งล่วงหน้าและเป็นอิสระ (FPIC)
- 2) เปิดเผยข้อมูลให้ทันท่วงทีและด้วยการปฏิบัติที่เหมาะสม และให้คนท้องถิ่นได้มีส่วนร่วมในการแนวทางสำคัญต่างๆ อย่างเช่น การวางแผนงาน การดำเนินงาน และการติดตามตรวจสอบในแผนการดำเนินการโยกย้าย (RAP) และกระบวนการประเมินด้านสิ่งแวดล้อม
- 3) ไม่มีการบีบบังคับหรือข่มขู่คุกคามชาวบ้านและชุมชนในกระบวนการโยกย้ายที่ไม่สมัครใจ
- 4) หลีกเลี่ยงการโยกย้ายที่ไม่สมัครใจ หากมันได้พิสูจน์ว่ามาตรฐานความเป็นอยู่และโอกาสทางรายได้ของคนท้องถิ่นจะไม่ดีขึ้น หรืออย่างน้อยจะได้รับการฟื้นฟู
- 5) ไม่มีการทุจริต หรือมีมาตรการที่มีประสิทธิภาพและมีความหมายต่อการต่อต้านการทุจริต
- 6) เคารพต่อสิทธิมนุษยชนในการดำเนินกิจกรรมใดก็ตามของโครงการ

ขอบคุณเป็นอย่างยิ่งสำหรับการพิจารณาข้อเรียกร้องของพวกเรา และพวกเราจะรอฟังการตอบรับของคุณ

ด้วยความเคารพอย่างสูง

ลงชื่อ

สมาคมพัฒนาทวาย (DDA)